11/07/2021

Η κοίμηση του Αγίου Παϊσίου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Η κοίμηση του Αγίου μας Παϊσίου στις 12 Ιουλίου το 1994».

Η εξόδιος Ακολουθία έγινε όπως επιθυμούσε ο Άγιος μας!
Στις 11 Ιουλίου είναι η μνήμη της Αγίας Ευφημίας. Ο Άγιος Παΐσιος κοινώνησε για τελευταία φορά.
Με πολύ κόπο γονάτισε επάνω στο κρεβάτι.
Έκανε το σταυρό του και με τρεμάμενα χείλη είπε: Μνήσθητι μου Κύριε όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.
Έπειτα οι αδελφές του έφεραν την εικόνα της Αγίας Ευφημίας και τον δίσκο με το κόλλυβό της...Πήρε δύο κόκκους σιτάρι ως ευλογία και ασπάστηκε την εικόνα της Αγίας Ευφημίας.
Παρατήρησε ότι δεν ήταν στολισμένη και είπε ούτε ένα λουλουδάκι δεν τις βάλατε... Κατά το μεσημέρι πήγε στο ησυχαστήριο ο αρχιεπίσκοπος Σηναίου Δαμιανός και ο Παΐσιος του ζήτησε να του διαβάσει την ευχή εις ψυχορραγούντα.
Ακόμη τον παρακάλεσε να του μνημονεύει.

Του είπε: «Να με μνημονεύης, γιατί πολλοί άλλοι θα με εγκαταλείψουν. Θα νομίζουν ότι δήθεν δεν έχω ανάγκη».
Η τελευταία εκείνη νύχτα ήταν μαρτυρική.
«Πονάω πονάω πολύ» έλεγε σιγανά και κοίταζε συνέχεια την εικόνα της Παναγίας…Το δεξί του χέρι σχημάτιζε κάπου-κάπου το σημείο του Σταυρού.
Ενώ το αριστερό χέρι εκκινείτο σαν να τραβούσε κομποσχοίνι.
Πότε πότε άνοιγε τα χέρια του σε προσευχή.
Κάποια στιγμή είπε.
«Μαρτύριο».
Η γερόντισσα που βρισκόταν δίπλα του δεν άκουσε και τον ρώτησε τι είπε.
Το επανέλαβε τρεις φορές.
«Μαρτύριο, μαρτύριο, μαρτύριό!!!»

Στις 9:30 η ώρα το πρωί όλες οι αδελφές πέρασαν να πάρουν για τελευταία φορά την ευχή του…Ήταν προσηλωμένος στην εικόνα της Παναγίας και δεν μιλούσε…Ο πόνος ήταν ζωγραφισμένος στο πρόσωπο του.
Ανέπνεε με πολύ δυσκολία, ενώ η πίεση του σιγά σιγά έπεφτε.
Όλα έδειχναν ότι έφτανε το τέλος…
Ο αναστημένος πνευματικά Παΐσιος βρισκόταν στο κατώφλι προς την μακαριότητα.
Σε μία στιγμή ο Άγιος Παΐσιος πήρε τρεις σύντομες εισπνοές και έσβησε….Έγειρε ήσυχα το κεφάλι του στο πλάι, ενώ η αγιασμένη του ψυχή είχε πετάξει στην αληθινή πατρίδα του τον ουρανό…Ήταν 11:00 η ώρα το πρωί της 12ης Ιουλίου 1994.
Οι αδελφές του φόρεσαν το σχήμα, το ράσο και το κουκούλι… Κατά τα άλλα ήταν τακτοποιημένος από μόνος του.
Τον έβαλαν σε ένα απλό νεκροκρέβατο και τον μετέφεραν στο παρεκκλήσιο των Αρχαγγέλων.
Γύρω του έβαλαν λίγα, μόνο, λουλούδια: βασιλικούς και τριαντάφυλλα.
Τα χέρια του, σαν να ήταν ζωντανά, κρατούσαν με ευλάβεια τον Σταυρό.
Η μορφή του ήταν ειρηνική, φωτεινή, οσιακή. Είχε ιλαρότητα σκορπούσε χάρη.
Το απόγευμα το ησυχαστήριο άνοιξε για τους προσκυνητές.
Αλλά οι αδελφές δεν ανακοίνωσαν την κοίμηση του Παϊσίου σε κανέναν… Αυτήν την εντολή είχε δώσει ο ίδιος ο Παΐσιος.
Η γερόντισσα κάλεσε τον εφημέριο του ησυχαστηρίου, τον π . Νικόλαο, και του είπε ότι επιθυμία του Πατρός Παϊσίου ήταν να τελέσει μόνον εκείνος την εξόδιο ακολουθία.
Το δέχτηκε με φόβο και χαρά… Φόβο, διότι αισθανόταν ανάξιος να κηδέψει έναν Άγιο!
Χαρά για τη μεγάλη ευλογία που του χάριζε ο Θεός…Μετά τη θεία λειτουργία

εψάλη η εξόδιος Ακολουθία.
Η εκφορά του Ιερού σκηνώματος έγινε μέσα σε απόλυτο σκοτάδι.
Το μόνο φως ερχόταν από δύο ταπεινά φαναράκια που συνόδευαν τον Γέροντα.
Έτσι θέλησε να κηδευθή.
Σε όλη του τη ζωή ήθελε να κρύβεται.
Πλούτος του ήταν η προσωπική του αφάνεια.
Αυτό είχε φροντίσει να γίνει και στην κοίμηση του με το να μην ανακοινωθεί πριν περάσουν τρεις μέρες.
Τώρα πια ο Άγιος μας Παΐσιος δεν πονάει και δεν υποφέρει.
Τώρα πια ο Άγιος μας πετάει άνετα σαν άγγελος από τη μία άκρη του κόσμου στην άλλη και εύκολα βρίσκεται παντού κοντά σε κάθε άνθρωπο που τον επικαλείται με πίστη και ευλάβεια.
Ο Άγιος μας Παΐσιος έλαμψε στον κόσμο με τα καλά του έργα.
Δόξασε τον θεό με την αγία του ζωή.
Και ο Θεός τον δόξασε επιτελώντας δι’ αυτού μέγιστα θαύματα!!!
Αμήν Άγιέ μας Παΐσιε Αμήν.

Την προστασία του και την ευλογία του να έχουμε όλοι μας!

Πηγή: Ενορία Μεγάρχης